

V 74. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Představuji se naše nové učitelky

Seznamovací pobyt

Rozhovor s absolventem

Školní výlety

Naši milí příznivci, školní rok se rozjel a už má za sebou jednu čtvrtinu, neuvěřitelné. Tentokrát si komentář, že život neuvěřitelně letí, nechám zajít a rovnou vás pozvu do světa 74. čísla, které právě vychází.

Jako vždy se v úvodníku ohlédnu zpět za loňským školním rokem, prozradím, co je u nás ve škole nového, a v závěru doporučím teplé bačkory a čaj, abyste se u čtení časopisu patřičně zahřáli.

Závěr loňského školního roku přinesl maturitu a závěrečné zkoušky, jezdilo se na výlety a exkurze a proběhl turistický kurz, opakovaně v Drhlenách, kam se rádi vracíme.

O prázdninách se ve škole bouralo a omítalo, betonovalo, zkrátka probíhaly práce na rekonstrukci prostor odborného výcviku tiskařů. Škola tentokrát neosiřela, naopak, bylo tu hodně živo a práce jako na kostele.

V září byly prostory tiskárny dokončeny a následně vybaveny. Můžeme se pochlubit například novým dvoubarvovým tiskovým strojem, termální osvitovou jednotkou nebo nátiskovým zařízením či řezačkou. S pýchou lze říci, že jsme jednou z nejmoderněji vybavených technických škol v republice. Nemožu nepoznamenat, že když přivezli nový tiskový stroj, bylo to pozdvižení. Stěhování jednotlivých segmentů obřího stroje se pro mě stalo opravdovým zážitkem.

V září proběhl poprvé seznamovací pobyt pro žáky prvních ročníků. Odjeli se svými třídními učiteli na Valdek a tam se seznamovali. Pro některé to mohl být čas, který usnadnil vstup do nového kolektivu. Určitě si to všichni užili. Kdo by se za pobyt na tři dny a navíc místo školy zlobil!

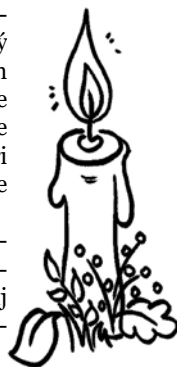
V září také jeli žáci některých tříd na jednodenní výlety nebo na vícedenní pobyt na Sněžník. Mohli se tak pořádně vyvětrat a po-

znat krásná místa v době babího léta a načerpat síly pro další pomalu se zkracující dny.

Byl tu mezi námi opět pan Miroslav Etzler, který odstartoval 1. kurz rétoriky. Mohli se sem přihlásit zájemci z různých tříd. A já jsem tam byla a opět jsem byla osobností pana Etzlera nadšena. Každého žáka podpořil, snažil se dodat odvalu, poradil, jak mluvit a jak svůj mluvený projev zdokonalit. Žáci dostali úkol přečíst knihu. Příště o ní budou hovořit. Co je krásnějšího než podpořit žáky v lásce k rodnému jazyku, v současnosti tak zaplevelenému.

V interview vám představíme dvě nové paní učitelky, které ochotně a velmi otevřeně odpověděly na zvědavé i zvědavé otázky našich redaktorek. Za přínos považují také interview s bývalými absolventy Polygrafky, kteří zůstali v oboru a jsou úspěšní. Je velmi motivační nahlédnout do životů našich bývalých žáků a zjistit, že jim naše škola dala základy a vtiskla lásku ke grafice, reklamě nebo tisku. Barevný podzim je za námi a blíží se advent. Venku již druhý den mrzne, trochu chumelí, lehce přimrzá a příroda se sněhovou posypkou připomíná, že se blíží Vánoce. Trochu se zlobím, že nám to sem seshora sypou moc brzy, ale svatý Martin si nedá říct a s malým zpožděním do našeho kraje přeci jen přijel. Bojím se, že sníh tam nahoře ti šprýmaři vyplývají a na Vánoce zase nezbyde nic. Uvidíme.

Zatím je ještě podzim s dlouhými večery, proto obujte teplé bačkory, zalijte čaj a pusťte se do voňavého podzimního Bezevšeho!

Iva Šabatová**To je ale fešák (ten úplně napravo)
aneb Tiskaři v novém (strana 21)****najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmgp.cz**

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ΣΕ ΣΙΛΟΤΑ ΙΝΤΡΑΥΚΕΗΟ

ČERVEN – ŘÍJEN 2024

Na konci školního roku proběhly závěrečné skupinové schůzky pro 1.A a 1.S, jejichž tématem byla reflexe uplynulého školního roku a sdílení prázdninových plánů. Intrácký školní rok byl zakončen tradičním grilováním na dvoře školy.

ZÁŘÍ 2024

Na internátu jsme přivítali nové prváky a je jich docela dost, celkem sedmáct. Bohužel se všichni loňští obyvatelé domova mládeže do našich prostor nevešli, tak je malá skupinka loňských žáků ubytována na DM Střední zdravotnické školy a Obchodní akademie v Rumburku.

● Pro VS3 (2.A, a 2.S) byla připravena úvodní schůzka s cílem připomenout pravidla života na DM a sdílet prázdninové zážitky. Podobné schůzky proběhly i pro ostatní výchovné skupiny včetně skupinové schůzky pro prváky, kteří pravidla života na DM teprve poznávají.

● Hrál se také tradiční intrácká hra „Křižom – nekřižom“, na které se mají možnost prváci lepe poznat s těmi staršími.

● Uskutečnila se i schůzka všech žáků DM, kde byli představeni žáci jednotlivých tříd a pak následoval malý proslov paní vychovatelky Obergruberové s apelem na vzájemnou slušnost, respekt a toleranci.

ŘÍJEN 2024

● Tématem říjnových skupinových schůzek pro 2.A a 2.S byla problematika legálních drog, jako jsou cigarety, alkohol, kratom apod.

● Nechyběla ani napínavá hra „Městečko Palermo“.

-lo-

POLYGRAFICKÁ SRDÍČKA

Na začátku října se pět dvojic našich žáků zapojilo jako každý rok do celorepublikové sbírky **SRDÍČKOVÉ DNY**. Její výměnou je určen vážně nemocným dětem, které potřebují dlouhodobou speciální zdravotně rehabilitační péči svých rodičů. Tato péče je velmi finančně nákladná a pojišťovny ji celou nepokryjí.

V ulicích Rumburku se dobrovolníkům podařilo získat rekordních a neuvěřitelných 10 092 Kč. Byli opravdu neúnavní a vytrvalí a některé zkušenější dvojice mezi sebou zdravě soupeřily. Ale ani nováčci ve sbírce, dívky z prvního ročníku, nezůstali pozadu. Děkujeme všem, kdo jste přispěli.

Výsledky jednotlivých dvojic:

A. Rektor, J. Focht:	2 806 Kč
K. Nedvědová, F. Horváth:	2 718 Kč
S. Součková, S. Odvárková:	2 153 Kč
R. Šustová, K. Hatašová:	1 286 Kč
K. Beranová, V. Víková:	1 129 Kč

-lo-

Dlabání dýní

Tak jako minulý rok i letos na našem intru probíhalo dlabání dýní. Nápadům se meze nekladly a tak vznikaly nejrůznější výtvořky. U dlabání byla velká legrace, naštěstí nedošlo k žádnému úrazu a k příjemnému posezení přišla vhod i sladká tečka od paní vychovatelky. Teď už krásné dýně zdobí areál školy. Celá akce se moc povedla a my už se těšíme na další.

M. Burdová

WORLD OF FAKE

V říjnu navštívili některé třídy naší školy, konkrétně 1.S, 2.S, 3.A, 4.S a 4.P, divadelní představení v DK Rumburk – **WORLD OF FAKE**, které apelovalo na kritické myšlení žáků s cílem pomoci jim se lépe orientovat ve světě současných médií plných dezinformací a manipulace...

Po představení jsem žáky s pomocí jejich třídních učitelů poprosila o zpětnou vazbu. Žáci ocenili zajímavost tématu, nadání herců a vtipnost pojetí.

Mnohým naopak připadalo, že to bylo určité spíše pro mladší věkové kategorie a vada také zima na sále.

Nejvíce se divadlo líbilo žákům 3.A a 1.S (hodnotili známkou 1 – 3), nejméně pak žákům 4.P a 2.S (hodnotili známkou 3 – 4). Z představení si většina zúčastněných odnesla důležité myšlenky, jako například:

- Nesmím věřit všemu, co najdu na internetu, mohou to být lži.
- Naučila jsem se, jak se bránit dezinformacím.
- Uvědomil jsem si, jak fungují média a jak pracují s dezinformacemi.
- Není dobré odklikávat povolení cookies – ani nevím, co povoluju.
- Je důležité ověřovat informace z více zdrojů.
- Dezinformace jsou špatné.
- Než něco podepíšu, musím si to pořádně rozmyslet a přemýšlet.

-lo-

OKÉNKO ŠKOLNÍ METODIČKY PREVENCE

ČERVEN 2024

- Besedy s pracovníky a klienty AGENTURY PONDĚLÍ

ZÁŘÍ, ŘÍJEN 2024

- WORLD FAKE
 - ADAPTAČNÍ KURS pro první ročníky
- O všech těchto akcích se můžete více dočíst v samostatných článcích...

LISTOPAD 2024

- Od listopadu 2024 začnou probíhat třídnické hodiny, kde budou mít žáci jednotlivých tříd prostor mluvit o problémech, které je trápí, a také jsou naplánovány nejrozličnější besedy externích organizací.

-lo-

Beseda s Agenturou Pondělí

V závěru školního roku 2023/24 se uskutečnila v 1.A beseda s klienty a zaměstnanci AGENTURY PONDĚLÍ, jejímž cílem bylo přiblížit žákům svět lidí s handicapem a také žáky informovat o problematice duševního zdraví.

Důležité myšlenky, které zazněly:

- Nikdy nemůžeš vědět, jestli se tě v životě toto téma nějak dotkne zblízka.
- Je dobré se o svou duši starat a problémy se nebát řešit včas, mluvit o nich.
- Buďte laskaví k sobě i k druhým.
- Pomáhejme si.

Po besedě měli žáci možnost napsat zpětnou vazbu, tj. vyjádřit, co se jim na besedě líbilo, či naopak. Ukázku z jejich odpovědí si můžete přečíst níže:

CO SE MI LÍBILO:

- Jak se klienti uměli hezky vyjadřovat o svém životě a taky se mi líbilo, jak se snaží něčeho v životě dosáhnout.
- Otevřenost třídy k tématu a že se nebáli o zážitcích mluvit.
- Bylo fajn slyšet, jak pracují s lidmi s handicapem a že se jim opravdu snaží pomoci, ne je zavírat o odtrhovat od společnosti. Také je fajn, že lidé, kteří projdou agenturou, jsou pak schopni bydlet sami a starat se o sebe.
- Cením je za to, že se nestyděli před námi říct svoje problémy, příběhy...
- Strašně moc se mi líbilo, jak uměli skvěle komunikovat a jak to u nich chodí.
- Líbilo se mi, že dostali možnost normálního života místo toho, aby žili někde v ústavu.

- Líbila se mi pozitivita těch tří, co za námi přišli.
- Překvapilo mě, jak uměli hezky komunikovat. Pak mě zaujalo téma duševního zdraví, ale bojím se o tom mluvit.
- Přišlo mi to fajn a vlastně i skvělý nápad takhle učit lidi vařit apod. A ukázat jim, že mohou žít úplně stejný život jako my. Přišli mi skvělí hlavně slušní a nedělali blbosti.
- Líbilo se mi, že každý měl svůj čas a prostor říct, co chtěl. Naučili se hodně věcí. Je vidět, že jsou za pomoc rádi. Mohli jsme se podívat na svět trochu jinak. Byla to zajímavá zkušenost.
- Líbilo se mi, že vůbec něco takového je, že se takhle hezkým způsobem dá lidem pomoci. Také se mi líbilo, jak klienti vyprávěli svůj příběh, neměli to vůbec lehké, zvláště Žanda. Ta byla chudák, bylo mi jí moc líto. Také se mi moc líbilo chování pracovníků agentury, byly usměvavé, milé, v dobré náladě, bylo vidět, že se o hendikepované hezky starají.

CO SE MI NELÍBILO:

- Málo času na diskuzi.
- Hodně se opakovali a mohli klienty nechat déle mluvit.
- Nepochopila jsem prezentaci.

-lo-

Bářino vyznání

Ahoj, jmenuji se Bára a na Polygrafce jsem před třemi lety ukončila jedno z nejlepších období mého života. Celé čtyři roky jsem bydlela na intru, kde se jak vychovatelky, tak i studenti ze všech ročníků stali mou druhou rodinou. Polygrafka mi toho dala opravdu hodně, například životní lásku, kamarádku na celý život nebo příležitost studovat na Univerzitě v Pardubicích a získat titul, i když jsem ještě ve třetáku myslela, že budu ráda, když zvládnu maturitu a co nejdřív ze školy zmizím. Pro mě je toto místo srdeční záležitostí i se všemi učiteli, studenty a vychovateli. Proto si užívejte, že jste právě na této škole, tvořte zážitky i s nějakým průšvihem a nebojte se seznamovat i s jinými lidmi ať už na intru nebo na škole. Budete mít ty nejhezčí vzpomínky na celý život.

Barbora Kalbáčová

Jsi ty nebo tvůj kamarád šikanovaný?

Tak to „NENECH TO BÝT“

Šikana, strašák dnešní doby, může začít vznikat v každém kolektivu.

Proto je naše škola zapojena do systému „NENECH TO BÝT“, který umožňuje anonymní a bezpečné ohlášení šikany.

Kroky, jak to udělat, jsou napsané ve škole na nástěnce v prvním patře (nástěnka školní metodičky prevence). Stačí také otevřít internetovou stránku www.nntb.cz, kliknout na kolonku OZNÁMENÍ, napsat do příslušné kolonky celý název naší školy (Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie Rumburk) a pak postupovat podle dalších pokynů.

-lo-

Ohlédnutí za koncem minulého školního roku

Výuční list pro grafiky, tiskaře a knihaře ze 3.A

Po písemné části závěrečných zkoušek následovala dvoudenní praktická část, z níž přinášíme fotoreportáž.

ČERVEN 2024

Závěrečnou třešničkou na dortu byla ústní část ZZ, která proběhla 20. června 2024 před zkušební komisí.

Slavnostní předávání maturitních vysvědčení

ČERVEN 2024

12. června 2024 se třída 1.S vydala na školní výlet na Tolštejn a Jedlovou

Na exkurzi v Plastonu

Ve čtvrtek 13. června jsme se třídou 2.A navštívili šluknovskou firmu Plaston, která se zabývá výrobou plastových výrobků (hlavně kufrů). Nás zajímal především jejich potisk, který probíhá horkou ražbou, sítotiskem, tampónovým tiskem i digitálně.

Lucie Příbylová

ČERVEN 2024

Turistický kurz Drhleny: na kolech,

ČERVEN 2024

na vodě i pěšky

Fotbalgolf na Dýmníku

Opět je tu závěr školního roku a my jako každý rok vyrazili na místní hřiště fotbalgolfu na Dýmník. Vyšlo nám počasí, a tak si myslím, že se tento závěrečný sportovní den líbil všem. Všichni se trochu hýbali a o to nám přeci šlo.

Mgr. Martin Macek

ČERVEN 2024

Kurz rétoriky s Miroslavem Etzlerem

Začátkem letošního školního roku nás na Polygrafce navštívil známý a uznávaný herec Miroslav Etzler. Já osobně jsem měla tu poctu se s ním setkat a být součástí jeho úžasného kurzu rétoriky. Pro ty, co nevědí, o čem takový kurz rétoriky je, vysvětlím jednoduše, je to kurz o tom, jak zlepšit svůj projev a mluvení jak na veřejnosti, tak ve škole nebo v budoucím zaměstnání. Kvalita ústního projevu je do života nesmírně důležitá a může vám to hodně pomoci, třeba na pohovoru na vysokou školu nebo na brigádu.

S panem Etzlerem jsme měli tu čest si to vyzkoušet a vyslechnout rady a doporučení odborníka. Ze mě samozřejmě nebyl skvělý řečník hned po skončení kurzu, ale pochopila jsem, že vám ústní projev může usnadnit opravdu hodně věcí. Pan Etzler nám doporučil nenápadná cvičení, kterých si nikdo nemusí všimnout. Stačí obyčejné mluvení nebo vyprávění příběhů sám pro sebe, když jste zrovna ve vaně a nikdo vás neslyší. Když máte nějaký výstup na veřejnosti, jako je třeba prezentace před třídou, zkuste převést tlak do pěsti nebo do nohy a zbytek těla se vám uvolní a bude se vám lépe mluvit. Mluvte si pro sebe nebo někomu vyprávějte o oblíbené knize, která vás poznamenala a máte z toho výstup klidně na deset a více minut. Pan Etzler mi osobně dokázal, že i tyto maličkosti mi mohou pomoci lépe mluvit a tím zlepšit moje projevy, ať jde o cokoli.

-emm-

Tři dny pro třídu 3.A

Ve dnech 18.–20. října jsme se se třídou 3.A vydali na výlet na Sněžník a moc se nám vydařil. Ubytovali jsme se v penzionu U Lesa, trochu jsme se báli, protože recenze na něj nebyly vůbec příznivé. Ale bylo tam čisto, teplo, k dispozici jsme měli kuchyň i společenskou místnost a zahradu s ohništěm. Hned po obědě jsme si vyšlápli na Sněžník, navštívili rozhlednu i místní restauraci. Některé dobrovolnice si udělaly výšlap znova druhý den brzy ráno a vychutnaly si překrásný východ slunce. Ve čtvrtek dopoledne proběhla exkurze v tiskárně DS Smith a odpoledne jsme navštívili zámek v Jílovém. Večer přijel pan Koryčuk, který nám poutavě vyprávěl o vlčích v Národním parku České Švýcarsko. Den jsme završili opékáním buřtů na ohni. Další den po snídani jsme jeli spokojeně domů.

-Lucinky-

Seznamovací pobyt pro 1. ročníky Polygrafky

Seznamovací pobyt pro prváky právě začíná na dvoře Polygrafky a pokračuje společným pěším přesunem na Valdek.

Po ubytování čekalo prváky několik stmelovacích aktivit a pak následovalo povídání s učiteli.

Žáci ocenili zejména týmové aktivity a možnost lépe se poznat. Kurz hodnotili převážně pozitivně a většina z nich si ho užila. Podle ohlasů samotných žáků byl kurz jednoznačně úspěšný. „Ničeho se nebojte, vážně si to užijete. Určitě si každý z vás najde super partu,“ vzkazují budoucím prvákům. Další žáci dodávají: „Je to sranda, opravdu tu poznáte celou svoji třídu.“

Třídy 1.A a 1.S se ve dnech 11.–13. září zúčastnily adaptačního kurzu na farmě Valdek. Cílem bylo podpořit spolupráci mezi žáky, vytvořit nový kolektiv a seznámit se s třídními učiteli a pedagogy. Program zahrnoval sportovní aktivity, společenské a seznamovací hry. Někteří žáci nám dokonce zinscenovali a zahráli divadlo.

Tento adaptační kurz na farmě Valdek ukázal, jak důležité jsou podobné akce pro vytváření soudržného kolektivu a budování vzájemné důvěry mezi žáky.

„Takže pokud jste budoucí prváci, nemusíte mít žádné obavy. Čeká vás spousta zábavy, noví kamarádi a zážitky, na které budete rádi vzpomínat!“

Anežka Staňková

Křeslo pro hosta na seznamovacím pobytu s panem ředitelem Richardem Sýkorou a panem učitelem Romanem Svobodou.

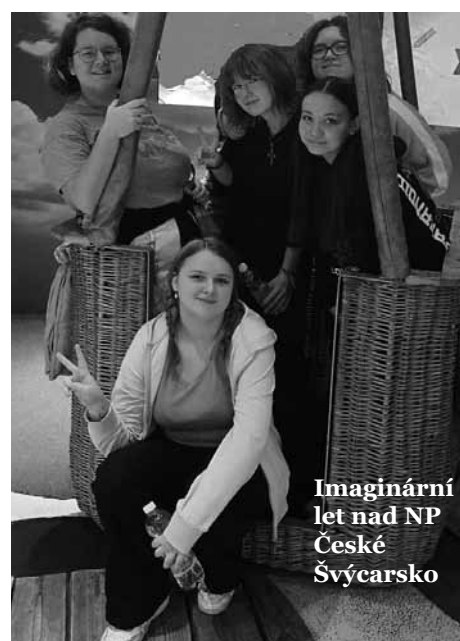
Seznámení s NP České Švýcarsko

22. října se vydaly třídy 1.A a 1.S na výlet do Domu Národního parku České Švýcarsko.

Sněžník a 4.S

4.S vyrazila na Sněžník. Restaurace Švýcarský dům sloužila dříve pohraniční stráž a jednu celu si tam ponechali pro zvědavé (nebo neplatící?) hosty.

Imaginární let nad NP České Švýcarsko

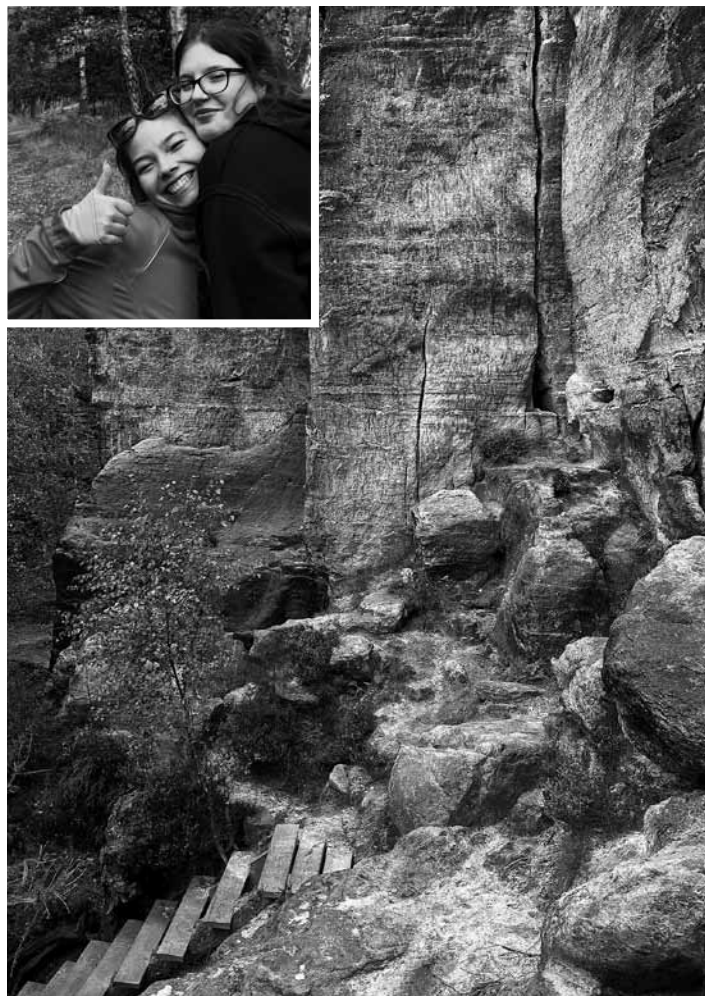

Hory, lesy, řeky a chata u lesa aneb Třídenní výlet 4.P!

Ano, Sněžník! Tam vyrazila má třída, tedy letošní 4.P, a pan třídní učitel Jiří Stránský. V září bylo ještě krásné počasí a ve vzduchu babí léto. Výletem nás provázela dobrá nálada, optimismus a radost ze společně stráveného času. Věřím, že všichni přítomní si to velmi užili a já musím dát palec nahoru za úchvatný výlet na Tiské stěny, které svou rozmanitostí konkurují Adršpachu. Celkově bych celý „trip“ zhodnotila na jedničku a za mě osobně okolí Sněžníku velmi doporučuji. Je tam krásná rozmanitá příroda a spousty zajímavých míst na výlet, rozhodně stojí za to je vidět. Jo, a taky to je, jak se říká, „za barákem“.

„Do lesa chodím, abych ztratil svou mysl a našel svou duši.“
(John Muir)
-Lucy-

Věřte v cílevědomost - Michal Cerman

Když naši školu minulý rok navštívil Jakub Žirovnický (rozhovor s ním je v minulém čísle), probudilo to vzpomínky v jeho spolužákovi Michalovi, který se mi ozval s moc milou zprávou. A tak se zrodila myšlenka, že by v každém čísle Bezevšeho mohl vyjít jeden rozhovor s absolventem. Požádala jsem tedy tentokrát o pár odpovědí právě Michala Cermana.

Michale, kdy jsi studoval na Polygrafce? Na koho vzpomínáš? Na co vzpomínáš? Co ti škola dala?

Tuším, že jsem studoval od roku 2006 do 2010. S menším zpožděním oproti ostatním. Ano, Michal si už při škole musel sám vydělávat a tak na učení nezbývalo mnoho času. Maturoval tedy až v září, na to se ale historie neptá. A popravdě – ani jeho třídní (tedy já) si to nepamatuji.

Vzpomínám na nejbližší spolužáky, kteří mi pomáhali zjistit, co umím nejlíp a kterým směrem se mám profilovat. Ale na prvním místě bude vždycky slečna/paní třídní, bez níž bych studium nikdy nedokončil. Škola mi dala primárně základní přehled

a základy technologie. A díky základům polygrafie jsem se vyprofiloval a momentálně se živím jako externí technolog předních českých tiskáren.

Kam vedly tvé kroky po škole a co děláš teď?

Hned po škole jsem se snažil uchytit v Praze, první zkušenost byla ve firmě Sportisimo, kde jsem se zúčastnil výběrového řízení na hlavního grafika. Z 300 uchazečů jsem nakonec skončil druhý a dostal práci jako junior v jedné jejich divizi. Stříbrná medaile. Pak už vedly mé kroky na živnostenský úřad. Od té doby se živím jako freelancer. Aktuálně dělám pro Kapitál (re-design loga a branding). Ale hlavně dělám branding malým firmám, resp. živnostníkům, kteří nemají prostředky, aby se ozvali agenturám. Například vytvořím identitu začínajícímu podniku se splatností tři roky, abych je podpořil.

V technologii jsem se dostal vysoko. V síťotisku dělám externě přípravu na síta pro tři největší firmy v Čechách a třeba ve flexotisku je můj výtvar ta malá láhev kofoly (smršťování folie).

A co je nejtípnější, poslední dobou předělávám práce v Čechách známých „grafiků“ tak, aby se daly použít pro tisk.

Ten hlavní je Tomáš Břínek (znáte jako TMBK), Marpo, Chinaski a celkově dělám hudební branži. Interpret, kterému jsem dělal booklet a vizuál, dostal před dvěma lety Anděla.

Jak trávíš volný čas?

Momentálně můj volný čas věnuji naplno nemovitosti na hřebenech Krkonoš, kterou jsem si pořídil.

Máš nějaký vzkaz pro žáky z Polygrafky?

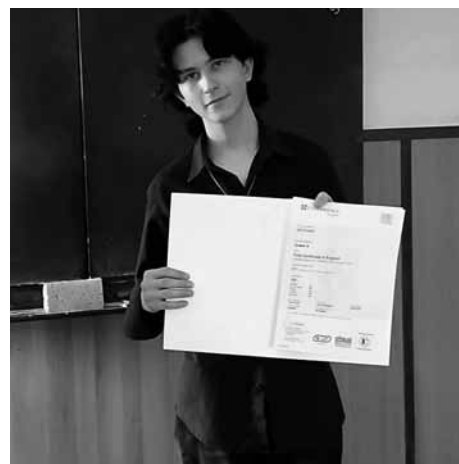
I když si teď nevěříte a kreativně i v učení třeba zaostáváte za některými spolužáky, nevěste hlavu. Cílevědomost a píle je to, co vás šlechtí, a v budoucnu ještě všem můžete ukázat, co ve vás je!

-Lucinky-

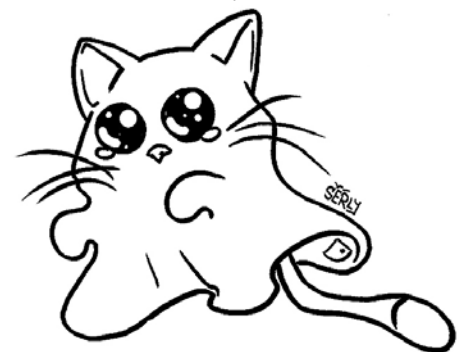

Znovu s Kubou

V rámci projektu Den pro školu nás opět navštívil náš absolvent Jakub Žirovnický. Čtvrtákům předal své zkušenosti s dalším studiem i pracovními příležitostmi. Děkujeme.

Hned v září byly Jiřímu Fochtovi a Kamilce Beranové ze třídy 3.S předány certifikáty zkoušek Cambridge. Jirkovi C1, Kamile B2. Máme to šikovné žáky!

Učitelka pro multimediální tvorbu

Jelikož tu máme další školní rok, s tím se pojí i noví učitelé. Jednou z nich je i paní Kateřina Novotná Wenischová, která zde před lety sama studovala a v září se k nám vrátila učit do nové učebny multimediální tvorby. Položila jsem jí pár otázek, abychom se společně mohli seznámit a více se poznat.

Jaká byla vaše studijní léta na Polygrafce?

Samozřejmě, jako všude, nebylo vždy vše jen zalité sluncem. Já osobně jsem člověk, co si často dělá starosti, jak věci dopadnou. Takže jsem se dost stresovala z testů a tak podobně. I když to většinou dopadlo líp, než jsem čekala. Ale hlavně mám odsud spoustu hezkých vzpomínek a historek. Měli jsme fajn kolektiv ve třídě a zvlášť ve skupince na praxi. Odtud mám také těch historek nejvíc.

Jak jste se dostala

k multimediální tvorbě?

Jestli myslíš k tomu, co teď učím – střihu videí, 2D animaci a 3D grafice – tak to bylo asi takhle: Řekli mi: „Chtěli bychom, abys učila tohle.“ A já na to: „OK, mám co dělat.“ A začala jsem se učit. To samozřejmě bylo s nadsázkou, ale vlastně jo, tak nějak

to bylo. Jak už víte, obor Reprodukční grafika pro média jsem vystudovala tady, ale tohle se tu dřív neučilo. A kromě vlastní zvědavé snahy se naučit modelovat v Blenderu a zkušeností s 3D tiskem na naší UV tiskárně jsem o tom zas tolik nevěděla. Ale vzhledem k tomu, že jsem náplň práce věděla asi půl roku dopředu, měla jsem čas na učení. Vrhla jsem se do toho. Stříhala jsem videa a používala si tutoriály o DaVinci Resolve a Adobe Animate. A díky vedení školy jsem dostala možnost účastnit se velmi detailního kurzu na 3D modelování v Blenderu, který mám teď až do začátku prosince. Snažím se toho naučit co nejvíc, abych to pak mohla předávat dál.

Baví vás učit?

Ano, baví mě to moc. Je obohacující sledovat mladé lidi, jak se hledají a nacházejí svou cestu životem. Zjišťují, co je baví a kterým směrem by se chtěli rozvíjet. Navíc je tu s vámi studenty spousta legrace. Zvlášť u natáčení dabingu se bavím, jen to slyším. A jsem také ráda, že to vypadá, že se bavíte i vy. U toho, koho práce baví, je totiž pravděpodobnější, že se ji naučí dobře, protože má větší motivaci.

Jste ráda, že jste se na Polygrafku vrátila jako mistrová?

Ano, jsem ráda. Nějakou dobu jsem pracovala v reklamní agentuře, ale pak jsem musela zaměstnání změnit a skončila jsem na pár let u administrativy. A přestože na mě byli v novém zaměstnání hrozně moc hodní, chyběla mi práce, kde bych mohla vybit svoji kreativitu. Tak jsem aspoň něco tvořila doma, popřípadě nějakou tu výlohu nebo pozvánky pro někoho známého. Teď mám zase práci, která mě naplňuje.

Co děláte ve volném čase, když nemusíte sedět za počítačem?

No, vždycky jsem nějak musela vybit kreativitu, takže mám spoustu různých koníčků, které různě střídám. Už od „základky“ jsem vyráběla šperky z korálků. Baví mě hlavně šité šperky, takové ty, co nad tím strávíte desítky hodin, protože jsou složité z třeba dvoumilimetrových korálků. Pak také maluji akrylovými barvami na plátno, popřípadě vybarvuji stejnými barvami miniaturní postavičky na D&D (Dungeons and Dragons) vytištěné na naší 3D tiskárně. Moc se mi líbí i kresba/malba akvarelovými pastelkami a vodovými barvami. V poslední době jsem přidala ještě kaligrafii. Kromě toho, moje stálice mezi zálibami je čtení. Když se do toho dám, žádná kniha přede mnou neobstojí.

Věnovala jste se někdy i grafice jako povolání?

Jak už jsem říkala, působila jsem nějaký čas v reklamní agentuře, kde jsme vyráběli polepy na auta, cedule, potisky oblečení, velkoplošný tisk, tisk vizitek, letáků, atd. Moc mě to bavilo – snažit se pochopit, co zákazníci chtějí, a vyrobit jim to. Bylo skvělé vidět ten výrobek, předat jim ho a vidět, jak se jim líbí. Popřípadě, vědět, že udělá radost někomu jinému.

Co se vám tu líbí nejvíce?

Musím říct, že od té doby, co jsem odsud po maturitě odešla, je vidět obrovský kus práce. Nové vybavení, nové učebny, nové zázemí u automatů, nové stoly a židle v jídelně (i když na ty staré jsem měla vzpomínky, jak jsme se ke stolu pro čtyři nacpali v šesti, abychom seděli spolu). Také možnost si přestávky zpestřit pingpongem, kulečnickem nebo hrát na piano. Je úžasné, kolik práce se tu udělalo. I to, co je ještě v plánu. Myslím, že se máme na co těšit.

Emm-

Z Nizozemska na Polygrafku aneb Caspers Juliet

Opět nám na škole přibýly nové tváře a redakce se hned vrhla do své práce. Já jsem dostala tu možnost vám představit paní učitelku JULIET CASPERS, abyste se s ní mohli lépe poznat. Paní učitelka nás učí anglický jazyk a konverzaci v angličtině. Avšak má celkem nabitý program i mimo pracovní dobu. A věděli jste, že má na škole svoji druhou polovičku? Už vás nebudu zdržovat úvodem, tak se dejte do čtení!

Vysvětlíte nám původ vašeho jména a odkud jste?

Narodila jsem se v Nizozemsku do rodiny Caspers a rodiče mi dali jméno Juliet, protože jim přišlo zajímavé a líbilo se jim. V Nizozemsku jsem žila s rodiči asi dva roky, než jsme se na rok přestěhovali na Slovensko k rodině mé matky. Protože rodiče nechtěli žít v rodné zemi toho druhého, vybrali si Českou republiku jako kompromis. Nyní už téměř rok bydlím s přítelem ve Velkém Šenově.

Proč zrovna učení na Polygrafce?

Byla to kombinace náhody a správného načasování. Když jsem dokončovala bakalářské studium, věděla jsem, že bych se po státnicích chtěla natrvalo přestěhovat z Prahy do Šenova, takže jsem začala hledat práci v okolí. Zrovna v té době na Polygrafce končila paní Bartůňková, a tak jsem se rozhodla přihlásit na výběrové řízení s tím, že v nejhorším případě dostanu odpověď „ne.“ Naštěstí to dopadlo jinak a já jsem dostala tu příležitost zde učit, za což jsem velmi vděčná. Dalším důvodem byla možnost učit společně s přítelem na jedné škole. Často jsme si dělali legraci o tom, jaké by to bylo společně pracovat, ale ani jeden z nás nečekal, že k tomu dojde tak brzy.

Jste tu jako učitelka sice jen krátce, ale jistě jste si už stihla udělat nějaký názor na žáky a naši školu.

Musím říct, že jsem velmi mile překvapená a nadšená. Škola se mi moc líbí a učí se mi tu opravdu dobře. Jediná menší výzva jsou křídý – stále mám bílé šmouhy na oblečení. Co se týče žáků, nejvíce mě překvapilo, jak přátelsky si povídají napříč třídami. V hodinách se většina žáků opravdu snaží a mám velkou radost, že tady můžu pracovat.

Co děláte ve svém volném čase?

Vše záleží na počasí, ročním období a mojí náladě. Když je hezky, snažím se trávit čas venku – buď na zahradě, na procházce s naším psem nebo u vody na rybách. Když naopak počasí nepřeje, ráda se zachumlám s teplou dekou na gauč a užívám si chvíle klidu při čtení knihy nebo hraní na PlayStationu, případně projíždím sociální sítě. Velmi ráda také hraji deskové hry nebo sleduji zajímavé seriály. V zimě pak ke seriálům občas přidávám kreativní aktivity, jako je háčkování nebo pletení.

Chtěla jste být vždycky jenom učitelka, nebo tu byl i jiný plán?

Plán stát se učitelkou vznikl teprve před čtyřmi roky. Do té doby jsem byla přesvědčená, že budu doktorka, ideálně chirurg. Tento sen se ale rozplynul, když jsem se nedostala na žádnou lékařskou fakultu. Proto jsem se rozhodla obrátit na plán B – VŠCHT. Škola však vůbec nesplňovala moje představy, a tak jsem se rozhodla ji opustit a raději zamířit na jazykovou školu. Během studia na jazykovce se mi velmi silně změnily mé představy o budoucím povolání; angličtina mi byla bližší než kdy dříve, a tak jsem se přihlásila na pedagogickou fakultu (dvojborová angličtina a němčina) a byla jsem přijata. Hned po započetí studia jsem měla jasno, že bych chtěla učit, a povedlo se.

Máte nějaký životní sen? Někaké přání, které si chcete už dlouho splnit?

Mým velkým snem je mít tři psy, dům s velkou zahradou a hodně cestovat. I když bych si to všechno přála, uvědomuji si, že to není

úplně reálná možnost. Aktuálně je mým největším snem cestovat – ráda bych procestovala spoustu zemí v Evropě, jako jsou Nizozemsko, Norsko, Island a Velká Británie, ale také bych chtěla navštívit Spojené státy, především národní parky. Do budoucna bych si přála mít ten domeček se zahradou a až budu v důchodu, třeba se mi splní sen mít ty tři psy.

Poslední otázka, máte nějaký vzkaz nebo životní motto, kterým se řídíte, pro naše čtenáře?

„Všechno špatné je pro něco dobré.“ Ačkoliv to v daný okamžik může vypadat jinak, nakonec se ukáže, že to, co vnímáme jako neúspěch, může mít svůj smysl. Před pěti lety jsem byla zničená, že jsem se nedostala na medicínu, a dnes jsem šťastnější, než kdybych tam byla nastoupila. Takže když se něco nepovede, netrapte se – možná to nakonec povede k něčemu lepšímu.

-annie-

Chceme být vidět

Jako každý rok, tak i letošní podzim byl ve znamení náborů žáků. Větší města dávají školám možnost prezentace na burzách, které pořádají úřady práce. Naše škola samozřejmě nemůže na takové akci chybět. Snažíme se, abychom byli opravdu vidět. Náš mobilní ateliér, kde se jednotliví zájemci mohou nechat vyfotit, už je vyhlášený. Celé náborové klání o žáky začalo v říjnu ve Varnsdorfu na akci Comenius a pokračovalo vyhlášenou Educou na zimním stadionu v Liberci, kde se za tři dny vystřídalo 40 000 lidí. Následoval Děčín, akce v prostorách OC Pivovar, kte-

rá má už také zajímavou tradici a zvuk. Celé turné jsme zakončili v České Lípě, kam se nám po mnoha letech podařilo kvalifikovat a jsme za to moc rádi.

Velké poděkování patří našim žákům, kteří se střídali na jednotlivých burzách, neúnavně pracovali v našem stánku a vzorně reprezentovali naši školu - H. Havlíkové, M. Průšovi, A. Halamkovi, D. Bílkové, A. Hanzalové, J. Klieščikovi, V. Křikavové, E. Urbanovi, S. Polanové, T. Ohnesorge a A. Rektorovi.

Mstep

EDUCA Liberec

OC Pivovar Děčín

Úsměv, prosím!

Seznamte se: Taiwan

Třídy 4.S a 1.S navštívily 5. listopadu přednášku o Taiwanu na rumburském gymnáziu.

Povídání se zaměřilo na propojení této malé, ale velmi aktivní ekonomiky, především v elektrotechnickém průmyslu, s naší zemí a konkrétně s naším regionem. Nedaleko hranic (v Drážďanech) se bude stavět továrna na čipy, což může být i příležitostí pro lidi, kteří zde žijí.

Martin Macek

DENÍK „normálního“ DÍTĚTE

Čau, tak jsem tu.

Co myslíš, nějaké změny? Jo, bylo jich celkem dost, tak abych začal vysvětlovat, co? Zjistil jsem důvod mámina odchodu. Vrátil jsem se do školy. Chris a já už spolu nebydlíme a nikdy se už neuvidíme. Silně v to tedy doufám. Proč zrovna tahle slova? To poznáš, až poznáš lásku. Plánovali jsme spolu budoucnost, trávili jsme spolu každý den, ale ejhle, něco se pokazilo. Co už, takový je život. Co je vlastně láska, jaký má smysl? Je to jen cit v tobě, co ti ubližuje, není to reálné. Kdyby se mě někdo zeptal, jak bych svůj pocit popsal, řekl bych jim, že je to jako... Asi ani netuším, co bych jim řekl, protože to sám vlastně nevím.

Mysleli jsme si, že je to pravá láska, ale nebyla, došlo mi, že nikdy nebudu šťastný, že nikdy nebudu šťastný, dokud budu vedle něho. Občas se prostě musíte odprosit od lidí, kteří vás ničí, i když je milujete sebevíc, ale první krok je si uvědomit, že vám ubližují, že vás potápí. Věřte mi, já jsem to právě prožil. Byli jsme jako rodina, miloval jsem ho jako nikoho jiného, ale táhl mě k zemi nehorázným způsobem. Bolelo to, ničilo mě to, ale miloval jsem ho. Věděl jsem, že kdybych nadále zůstal, zabilo by mě to. Tak jsem odešel. I nadále to bolí. Bolí to chodit po domě a všude ho vidět. Vždyť jsme byli pořád spolu, vše jsme dělali spolu a teď? Je to člověk, kterého nechci už nikdy vidět. Pokud se mi nesplní nevidět ho a ztratit ho z očí, zbavím se sám sebe. Máma odešla, protože ze mě byla zklamáná, ale proč, to ještě netuším. Zjistím to!

Xoxo

Rada mladších v krajském městě

23. října 2024 se vybraní žáci ze 3.A v doprovodu M. Macka vydali na Radu mladších do Ústí nad Labem, kde mohli v kultivované diskuzi žáků středních škol svobodně vyjádřit své názory na aktuální společenská témata. Myslím, že na ně můžeme být pyšní. -ŠA-

Když se po letech sejdeme aneb Dobří holubi se vracejí

Maturanti třídy Petra Mahnela z roku 2000

Maturanti třídy Martina Macka z roku 2004

Rekonstrukce prostor po vyřazeném stroji Polly 725

Tiskaři v novém školním roce se špičkovým vybavením

V rámci dotačního programu Spravedlivá transformace se nám podařilo úspěšně zrealizovat a v tuto chvíli můžeme říci i dokončit rozsáhlou rekonstrukci učeben odborného výcviku oboru tiskař. Aby to celé dávalo smysl, součástí tohoto projektu bylo i plné moderní nadčasové vybavení.

Cesta od začátku projektu byla velmi náročná a plná překážek. Ale jak se říká, bez práce nejsou koláče a tady to platí dvojnásob. Poděkování patří všem kolegům, kteří v rámci projektu odvedli opravdu velký kus práce. V tuto chvíli máme špičkově vybavené učebny odborného výcviku oboru tiskař. Radíme se tímto k nejmoderněji vybaveným technickým školám a to nejen v oblasti polygrafie.

Víme, že tiskaři a knihaři jsou v rámci produktivní práce tahouni celého odborného výcviku, cítili jsme zde velký dluh. Dluh ve vzhledu učeben a především v jejich vybavení. Proto jsme všichni moc rádi, že jsme

Termální osvitová jednotka CtP Heidelberg

Řezačka papíru Polar D80 ECO

Nátiskové zařízení HP Latex 800 W

mohli instalovat dvoubarevný tiskový stroj od firmy KBA Rapida 76, termální osvitovou jednotku CtP Heidelberg Suprasetter A75 pro osvit tiskových desek, řezačku papíru Polar D80 ECO, nátiskové zařízení HP Latex 800 W pro velkoplošný tisk a dále také nový lis na papír a vysokozdvizný vozík. Celková dotační částka činila skoro 28 000 000 Kč.

zení, které využívá osvědčenou laserovou technologii systémem inteligentních diod a které zaručuje kvalitu, přesnost, rychlost a nízkou spotřebu v předtiskové přípravě. Zbývá už jen popřát tiskařům příjemnou výuku v nových učebnách odborného výcviku a především hodně nových uchazečů o tento velmi zajímavý obor.

Mstep

Prázdniny v Africe

Ještě před začátkem prázdnin jsem si zabalila kufřík a rozhodla se prozkoumat svět. 1. června 2024 jsem v Praze netrpělivě vyhlížela letadlo s letenkou v ruce směr Djerba. Celá natěšená z cesty do neznáma a s myšlenkou, že uvidím pro mne novou část světa, jsem nastoupila do letadla. Až když se to obrovské monstrum odlepilo od země, jsem se mohla začíst do knihy, protože mě čekal čtyřhodinový let. Než vám začnu vyprávět své zážitky, bylo by dobré si vysvětlit, kde se Djerba nachází.

Djerba je ostrov ve Středozemním moři, který patří Tunisku. Jedná se o největší ostrov severní Afriky. Žije zde přibližně 176 000 obyvatel, hlavním městem je Houmt Souk. Na ostrově se nachází mezinárodní letiště. Z pevniny je možné se na ostrov dostat trajektem nebo po nasypané hrázi dlouhé cca 7 km, která stojí na starých základech vybudovaných Kartáginci a Římany. Osídlení ostrova sahá až do období neolitu. V průběhu dějin se zde vystřídala řada civilizací, národů. Mimo jiné, Kartáginci, Řekové, Římané, Židé, Berbeři, Arabové, Francouzi. Pro ostrov je charakteristické horké aridní (suché) podnebí, částečně i horké semiaridní (polopouštní, stepní) podnebí. Celé území ostrova je pokryto více než milionem datlových palm. Pěstují se zde hlavně olivy, granátová jablka, mandle, datle, opuncie a další plodiny.

Vystoupili jsme na letišti, kde nás čekala dvě hodiny dlouhá pasová kontrola. Když jsme přešli přes policejní kontrolu, dostali jsme víza. Venku na nás čekal připravený autobus, který nás odvezl do hotelu. Přijeli jsme a ubytovali se v hotelu All Jazira Beach. A co vám budu dále vyprávět? Palmy, slunce, moře, velbloudi, milí lidé, hudba, tanec a skvělé jídlo. Mezi výlety, na kterých jsme byli, bych mohla vyzdvihnout návštěvu krokodýlí farmy, kde se pyšnilo okolo 600 krokodýlů, jak mláďat, tak dospělých jedinců. Celou farmu si můžete projít bez průvodce a zůstat zde tak dlouho, jak budete chtít. Hned po návštěvě krokodýlů jsme se vydali do dun Sahary. A jak

návštěvu krokodýlí farmy, kde se pyšnilo okolo 600 krokodýlů, jak mláďat, tak dospělých jedinců. Celou farmu si můžete projít bez průvodce a zůstat zde tak dlouho, jak budete chtít. Hned po návštěvě krokodýlů jsme se vydali do dun Sahary. A jak

jinak, než ve vypůjčených buggynách. Byl to opravdu skvělý zážitek. Dostanete se do míst, kam pěšky rozhodně jako turista nepůjdete. Vidíte Djerbu a celkově jejich kulturu v úplně jiném světle.

Ráda bych se také zmínila o plavbě lodí. Nalodili jsme se v přístavu a s posádkou jsme vyrazili na půl hodiny vzdálený ostrůvek, kde jsme se mohli vykoupat v moři (někteří se projeli na velbloudech) a na závěr nás čekal oběd v přístřešku z bambusů, před kterým lodní posádka provedla ceremonii. Ceremonie vyjadřovala vděčnost a oslavu života, s tím spojené i požehnání jídla. Plavba zpět byla za doprovodu tanců, hudby a dobré nálady také skvělá.

Dále jsme naše kroky směřovali před hotel, kde čekalo taxi a vyrazili jsme směr Houmt Souk. Je to úplně jiný svět a diametrálně jiná Djerba než pohled, který nám nabízí resorty. Setkáte se s místními, vidíte opravdové prostředí a životy obyčejných lidí. Musím zmínit uměleckou ulici s názvem DjerbaHood, která je venkovní gale-

rií pod širým nebem. V červnu 2014 se sjelo asi 150 umělců 30 různých národností a vytvořili kolem 250 výtvarných počínů na fasádách zdejších domů a zdech mezi nimi. Postupem času přibýly další a aktuálně prochází projekt DjerbaHood kompletní proměnou, přičemž graffiti z aktuální vlny by už měly zdobit roztomilé uličky „navždy“. Vedle „nevinných“ motivů se v centru tuniského street artu vyskytují i díla společensky a politicky silně kritická. Třeba obrázků upozorňující na odliv mladých lidí ze země. Stejně jako nedávne masové (poklidné) protesty a generální stávka, svolaná kvůli snaze prezidenta Kaíse Saída posílit vlastní moc, prokazuje tvorba v rámci DjerbaHood svobodomyslnost a občanské povědomí mnohých Tunisánů.

Dále jsme už zbytek dovolené strávili u moře v resortu, kde se animátoři starali o program. Večerní procházky po pobřeží a čerpání energie byly nezapomenutelné. A jak bych zhodnotila Djerbu? Djerba má celkově jako ostrov mnoho krás. Jenže je všude teplo a sucho, takže rozmanitou flóru a faunu zde rozhodně nehledejte. Není to bohatý ostrov, takže ani ekonomická strana obyvatel zde není na vysoké úrovni. Ale to jsou místa, která chci vidět. Luxusní resort a pláž jako z fotografie můžu navštívit kdykoliv. Já chci vidět svět, opravdový, takový, jaký je. Bez příkras. Jedině tak dokážu ocenit svůj život a vše, co mám.

„Cestování, to vás nenechává beze slova. Až pak vás přemění na vypravěče“.

-Lucy-

Cesta na Ukrajinu

Protože k moři jezdí všichni, rozhodli jsme se s našimi přáteli vyrazit na akci jménem Gumbalkán.

A v čem spočívá tato akce? Je to poloorientační nezávodní offroadový roadtrip po jižní a východní Evropě s pořízovací hodnotou maximálně do 25 000 Kč. Letos jsme kromě Rumunska, Slovenska a Maďarska zavítali i na Ukrajinu. Zde bylo nádherně, místní byli moc příjemní a laskaví. I vojáci na hranicích byli povahově moc fajn. Celkově zde ani nebylo poznat, že se na východě odehrávají tvrdé boje. Při projíždění většími městy jsme po ulicích, u památníku, v parcích a na podobných místech viděli fotky padlých vojáků, kteří šli dobrovolně bránit vlast.

Cestou bylo taktéž normální, že lesní bahnitá cesta byla hlavní komunikace do vedlejší vesnice, takže mezitím, co my jeli upravenými auty na offroad, místní jeli do práce nebo z práce Octavií a koukali na nás, jestli jsme se nezbláznili. Zcela běžně se stávalo, že jsme při projíždění lesem potkali nejnovější Audi nebo BMW. Asfalt byl na vesnicích vyloženě luxus, takže se používal šterk. Proto cesta nebyla vždy dvakrát příjemná. Každopádně jsme výlet ve zdraví a s jednou výměnou pneumatiky přežili.

Nejlepším zážitkem bylo pro mě popíjení jistě nealkoholických nápojů s pohraniční stráží, následně určitě v střízlivém stavu jak z naší strany, tak ze strany ukrajinských vojáků, došlo k výměně suvenýrů. Já jsem dostal nášivku pohraniční stráže a vojáci dostali vlajku ČR.

-Tobi-

V srpnu tohoto léta jsem se mimo jiné vydala na moji milovanou Moravu. Pálavu, Pernou nebo Horní či Dolní Věstonice mám procestované. Takže volba špendlíku na mapě padla na Bořetice čili republiku Kraví Hora.

Republika Kraví Hora

A proč republika? Nebo jak tomu rozumět? 12. listopadu 2000 byla při volbách do Senátu a krajských zastupitelstev volena vláda a prezident Svobodné spolkové republiky Kraví Hora přímou volbou. Kdo získal nejvíce hlasů byl prezidentem, druhý se stal předsedou vlády a dalších osm ministrů. Těmito volbami byla republika vyhlášena. Spolkovou republikou je proto, že areál sklepů má tři části: Zahraňiči (sklepy jsou postaveny dva metry za hraničí katastrálního území Bořetice), Hliníky a Kraví Hora, která je největší. Prezident a vláda se ihned po volbách ujali práce kolem vinařství

a vinohradnictví. Organizují výjezdy za vinařskými zkušenostmi do sousedního Rakouska, žehnání mladému vínu roku a výstavy vín. Pro zvýšení znalostí a odbornosti našich vinařů zajišťují přednášky profesora Krause a dalších odborníků, zvou nejlepší a neúspěšnější vinaře Břeclavska na řízené degustace vín, kde o každém vzorku říká vinař vše od jeho pěstování až po lahvování. Od roku 2001 dostali od Parlamentu ČR právo, užívat znak a prapor. Velice mne zaujalo, že celou myšlenku o republice přijali opravdu tak za svou, že vydali pasy, poštovní známky, propagační materiály a dokonce i své platidlo! To vše a mnoho dalšího, jako je třeba vlastní hymna, můžete na vlastní uši, oči a jazyk (při prohlídkách sklepů) na tomto krásném místě zažít.

Náš výlet začal tím, že jsme se ubytovali v apartmánu na Horním Frejždě, kde jsme měli skvostný výhled na vinohrad. Lokaci jsme si nemohli vybrat lepší, protože jsme byli přímo v centru dění. Pak začala taková klasická poznávací obchůzka a degustace, kde se ani chvilku nebudete nudit, natož abyste se cítili sami. Protože je jižní Morava plná přátelských lidí, kteří nad sklenkou burčáku (pokud je období) nebo dobřího vína s vámi budou vést skvělé debaty a dozvíte se mnoho zajímavého ze života vinařů. Za zmínku stojí návštěva rodinného vinařství Jedlička, kde nám ochotná paní udělala prohlídku sklepa, skladu, výroby a expedice. Vidět toto všechno považuji za ohromný zážitek, protože je spousta lidí doposud neznámo, jak se láhev jejich oblíbené tekutiny dostane na jejich stůl. Za tím vším totiž stojí velké úsilí a práce. Rozhodně uznávám, že jsou na Moravě i tradičnější místa, kde například nebude tolik turistů, ale to nic nemění na tom, že Bořetice byly úžasným zážitkem, a já věřím, že se sem ještě vrátím. Všem návštěvu doporučuji a podotýkám, že objevovat krásy naší země je jedna z mých nejmilejších činností, byť zahraničím také nepohrdnu.

Doufám, že pro vás čtenáře byl můj článek přínosným a že Kraví Horu jednou také navštívíte. Opravdu to stojí za to!

„Budiž nám zdrávo i živo, ty víno moravské, kde zlato slunce se do tebe vlévá žhavé, jsi naše radosti i mladosti a v ústech nebe.“ Vinařství na Horním Frejždě.

-Lucy-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

LINKIN PARK

O zmrtvýchvstání se píše převážně v Bibli, ale dneska uděláme výjimku, neboť se společně přesuneme do 5. září letošního roku. V tento den proběhl v Los Angeles koncert pro fanoušky kapely Linkin Park, kteří se zde dozvěděli, že novou vokalistkou je Emily Armstrong. Také oznámili nové album s názvem „From Zero“ s datem vydání 15. listopadu 2024. Na akci také zazněl nový singl „The Emptiness Machine“.

Ovšem tyto radostné zprávy nepřišly jen tak, po tragické smrti zpěváka Chester Benningtona to s kapelou vypadalo zle. Sedm let se prakticky nic nedělo, ano, vyšly remastery některých starých alb a singlů. Těž se za pomoci umělé inteligence tento rok podařilo opravit starou nahrávku, singl „Friendly Fire“. Ale kromě jedné staronové nahrávky se nic s kapelou nedělo. Ale zpět na začátek, zpět do roku, kdy vše začalo, do roku 1996.

Linkin Park v původní sestavě

ZAČÁTKY

Zakladatelé kapely byli Mike Shinoda a Brad Delson, kamarádi ze střední. Později se do kapely přidávají další přátelé i Dave „Phoenix“ Farrell a Mark Wakefield. Tenkrát se provizorně pojmenují Xero. V této sestavě vznikly čtyři písně, ty dneska patří k nejvzácnějším sběratelským předmětům Linkin Park. Mike se skrz své kamarády dozvěděl o zpěvákovi skupiny Gray Daze, Chesteru Benningtonovi. A protože kapela hledala zrovna vokalistu, Mike Chesterovi poslal několik písní, do kterých Chester nahrál svůj zpěv. Kvůli nahrávání zmeškal Chester oslavu svých narozenin. Když pustil nahrávky Mikovi rovnou do telefonu, z Mika vypadlo: „Chlape, jestli jsi jen z poloviny tak dobrý jako tvůj hlas, máš práci.“ (Tohle není přesný překlad, ale nemohu najít přesně to, co mu Mike řekl). Chester následující den vyrazil z Phoenixu do LA, kde se seznámil se zbytkem skupiny. Skupina se následně pojmenuje Lincoln Park, ovšem později, když si chtějí na internetu založit vlastní stránku, zjistí, že je jméno již dávno obsazené. Skupina si z toho však nic

moc nedělá, přehodí pár písmenek a tak, vcelku z nutnosti, vznikl onen legendární název Linkin Park. Těž se ale říká že název změnili tak, že vzali to, jak „Lincoln Park“ zní. „Lincoln Park“ a „Linkin Park“ zní nahlas v angličtině podobně.

Po vydání prvního singlu „One Step Closer“ se dostaví první úspěchy, singl je veliký hit. Avšak celosvětový úspěch získají Linkin Park po vydání alba „Hybrid Theory“ (na tomto albu je i onen legendární singl One step Closer). Album je tak úspěšné, že kapela obdrží i nominace na hudební ocenění, a to od stanice MTV a časopisu Rolling Stone. Dokonce i od Národní akademie hudebního umění a věd, udělující ceny Grammy.

Alb Hybrid Theory se prodalo po celém světě více než 29 milionů kusů, čímž se stalo nejprodávanějším albem kapely. Současně s albem se kapela vydala na turné, kde mezi lety 2000–2002 odehráli na 250 koncertů. Po velkém úspěchu prvního alba začíná skupina pracovat na druhém albu. To bude známé jako Meteora. Album vychází 25. března 2003. Sklidí veliký úspěch, svého předchůdce Hybrid Theory sice nepřekoná, ale i tak se prodává velice dobře.

Ale abychom nemluvili jen o úspěchu kapely. Když se řekne Linkin Park, každého napadne jedno jediné jméno, Chester Bennington.

CHESTER BENNINGTON

Celým jménem Chester Charles Bennington se narodil 20. března 1976 ve Phoenixu v americkém státě Arizona. Vyrůstal s bratrem, který byl o 13 let starší. O hudbu se zajímal od útlého věku, pro Chesteru byla velkou inspirací kapela Depeche Mode nebo Stone Temple Pilots. Bohužel si Chester prošel i velkým traumatem, v dětství byl sexuálně zneužíván blízkým člověkem. Další velkou ránou byly sebevraždy Chesterových přátel, jak již bohužel víme, toto se na Chesterovi velmi podepsalo. Kvůli těmto traumatům se potýkal s problémy s drogami, zejména s marihuanou (nejen, dále i kokain či LSD). Avšak za pomoci své matky svou závislost porazil.

Studoval na Greenway High School, později Washington High School. Roku 1994 na této škole úspěšně odmaturouje. Poté přicházejí události, které dobře známe, odchod ze skupiny Gray Daze a připojení se k Linkin Park. 31. října se Chester oženil se svou dlouholetou láskou Samanthou. Zde si dovolím zmínit zajímavost, snubní prstýnky měli vytetované, protože na šperky tehdy neměli peníze. 19. dubna 2002 se manželům narodil první syn. Bohužel manželství nemělo dlouhého trvání a na začátku roku 2005 se rozvedli. V prosinci 2005 si Chester bere modelku Talindu Bentley. 16. března 2006 se narodí Chesterovi druhý syn. Celkem bude mít Chester 6 dětí.

Chester a Talinda

ZPĚT K LINKIN PARK

Je polovina roku 2006 a Linkin Park začínají pracovat na novém albu. Cíl alba je jasný, vymanit se z nu-metalové škatulky, do které je dosadili hudební kritici. 15. května je vše hotovo a světlo světa spatří album s názvem „Minutes to Midnight“. Stanovený cíl se bez diskuse podařil. Mimo jiné se Linkin Park díky tomuto albu podívali do Čech, kde měli koncert v pražské Sazka areně. Jak zájem, tak podpora kapely ze strany fanoušků je jedním slovem obrovská. V listopadu roku 2007 obdržela skupina při předávání cen MTV European Music Awards 2007 cenu za Nejlepší skupinu roku. V březnu 2008 oznámila skupina další evropské turné, během tohoto turné se opět zastavila v České republice. A to 17. června v Brně.

Začátkem roku 2008 kapela oznamuje práci na dalším, v pořadí čtvrtém albu. To se však od ostatních alb liší. Hudba je z většiny elektronická, po nu-metalu nejsou ani stopy. Texty písní jsou odlišné, dalo by se říct úplně jiné. Narozdíl od předchozích alb, kde Chester zpívá především o vztazích a osobních problémech, album Thousand Suns je zaměřeno hlavně na politické a globální problémy, například problémem jaderné války a lidskou sebedestrukci. Album vychází 14. září 2010.

Roku 2011 se Chester nechal v několika rozhovorech slyšet, že skupina pomalu pracuje na vydání pátého alba. 15. dubna 2012 byl oznámen název tohoto alba, „Living Things“. Později Mike Shinoda řekne o tomto albu, že je více o lidech a je mnohem více osobní než předešlé desky. 25. června 2012 ono album vychází a podařilo se jim spojit všechny důležité prvky z předchozí čtveřice alb.

Při rozhovoru v televizi Mike Shinoda potvrdil, že kapela začala v květnu 2013 pracovat na šestém albu. V březnu 2014 vydali první singl k novému albu „Guilty All the Same“, mnohé fanoušky překvapil svým rockovým a metalovým nádechem. Krátce po jeho vydání skupina odhalila název plánovaného alba „The Hunting Party“.

Jejich záměrem bylo projít hudební prvky z dob Hybrid Theory a materiály a nahrávky dřívějších dob. Později Mike Shinoda komentuje toto album: „Je to hlasitější a je

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

to rock, ale ne v tom smyslu, jaký jste znali dříve, to byl spíše hardcore-punk“.

Během roku 2015 se zrodily první nápady na tvorbu nového alba. Tyto nápady se rodí během turné The Hunting Party, kdy si Mike Shinoda psal své nápady do telefonu. Počátkem roku 2016 se kapela rozhodla, že poprvé za dobu své existence dovolí svým fanouškům být součástí tvůrčího procesu kapely. Toho dosahovali například pomocí živých vysílání na sociálních sítích.

Linkin Park během tvůrčího procesu napsali kolem 70 písní. Podle členů bylo nesmírně těžké vybrat ty nejlepší skladby a zařadit je na nové album. To vychází 19. května 2017. Ale na rozdíl od starších se velice liší svým novým žánrem a pojetím, který více směřuje k popu, což pochopitelně někteří skalní fanoušci nemohou vystát. Na albu spolupracovalo mnoho dalších umělců. Ve skladbě „Heavy“ zpívala vokály americká popová zpěvačka Kiiara. V písni „Good Goodbye“ jsou použity verše od rapperů Stormzy nebo Pusha T. Žánrově se album pohybuje mezi žánry jako pop, rock-pop či electropop.

O skladbě „One More Light“ Shinoda prohlásil: „Je to o šokující ztrátě kamarádky naší skupiny, která pracovala pro vydavatelství, nečekaně zemřela na rakovinu. Měli jsme tehdy trochu jiný koncept na album, ale když se to stalo a přišel jsem do studia, bylo to to jediné, na co jsem dokázal myslet. Tak jsem napsal ‚One More Light‘, a když jsem to ukázal klukům, náš kytarista Brad Delson se rozplakal. I to bylo vůbec prvně, co se nám při tvorbě něco takového stalo.“

11. června 2017 se Linkin Park v rámci celosvětového One More Light tour zastavili i v Praze. V České republice se Linkin Park objevili téměř po deseti letech. Mike Shinoda také poděkoval českým fanouškům, protože se album One More Light stalo v České republice jedním z nejprodávanějších vůbec.

Tohle všechno je sice moc hezké, ale pomalu se blížíme k smutnému konci. Rok 2017 je pro kapelu tragický. Bohužel 20. července je Chester Bennington nalezen mrtev ve své rezidenci v Palos Verdes Estates v Kalifornii. Ke zděšení všech Chester spáchal sebevraždu.

Nebylo tajemství, že trpěl depresemi, ty byly zesíleny poté, co se 18. května 2017 oběsil zpěvák americké rockové skupiny Soundgarden Chris Cornell. Ten byl pro Chestera velkým vzorem a inspirací, též byli blízcí přátelé. Všichni jsou zdrceni o to více, protože Chester nejevil nejmenší známky toho, že by chtěl spáchat sebevraždu.

Zbýlí členové kapely uspořádali 27. října 2017 koncert v kalifornském Hollywood Bowl na počest Chestera Benningtona. Koncert byl pojmenován „Linkin Park and Friends – Celebrate Life in Honor of Chester Bennington“. Hrál zde několik přátel kapely, např. Blink-182, členové kapel System of a Down, Korn, Avenged Sevenfold, Sum 41, Bring Me the Horizon, A Day to Remember, Yellowcard a Kiiara.

Následovalo sedm let, kdy se s kapelou nic významného nedělo, vzpomínalo se, stále se truchlilo. Z ničeho nic 24. srpna skupina sdílela na svých sociálních sítích bez jakéhokoli kontextu stohodinové odpočítávání, které mělo skončit 28. srpna. Časomíra se však nezastavila a počítala dál. Nikdo přesně nevěděl, co se děje.

Co se stalo, již víme, 5. září 2024 byla na koncertě odhalena nová vokalistka Emily Armstrong a nový singl jako oznámení nového alba. Příběh kapely Linkin Park je ukázkou toho, jak se najednou může něco otočit, ze dne na den přijdete o blízkého kamaráda a je na vás, jak se s tím vyrovnáte. Naštěstí Chester po sobě zanechal nesmazatelný odkaz, takže můžeme říci, že svým způsobem je Chester Bennington s námi dodnes.

-Tobi-

Noví členové RR

Čau, jmenuji se **Tobiáš Klaban**, chodím do třídy 3.A, jsem reprodukční grafik. Do Bezevšeho budu psát o hudbě pod přezdívkou **Tobi**. Hudba je totiž můj velký koníček. Hraji na elektrickou kytaru a bas-kyturu. Také moc rád čtu a píšu.

Jmenuji se **DANIELA HAVLOVÁ**, moji přátelé mi říkají **Jackie**. Jsem ve škole nová a zajímám se o literaturu, umění a fotografii. Hodně mě baví psát o mých postavách, světech a jiných věcech. Podle mě jsem společenská, ale též plná úzkostí, a až moc se zajímám o to, co si o mě ostatní myslí (i když si říkám, že mě to nezajímá, a ať si říkají, co chtějí).

Ráda bych pro Bezevšeho také kreslila. To je zatím vše, tak zatím studiu zdar.

Linkin Park v nové sestavě 2024

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

HOLLYWOOD SUICIDE TOUR

Dne 30. září přijela do České republiky metalcorová kapela GHØSTKID (DE), která byla založena z trosk kapely To The Rats and Wolves (DE) a za frontmana mají bývalého zpěváka kapely Eskimo Callboy (DE). Dnes už vystupuje pod názvem Electric Callboy.

Do Prahy přijeli se svojí premiérovou headline show svého druhého alba HOLLYWOOD SUICIDE. Koncert se konal v pražském klubu Rock Café. Samozřejmě nepřišli sami a přivezli si s sebou dvě úžasné předkapely, metalcorovou SETYOURSAILS (DE) a deadcorovou Within Destruction (SI). Řada nedočkavých fanoušků včetně mě čekala už od odpoledních hodin v prostorách baru Rock Café, aby si zabrala ta nejlepší místa na tuto show. Mně osobně se podařilo dostat přímo do první řady, a tak

jsem si užila všechny tři kapely pěkně z blízka. Frontmanka SETYOURSAILS dokázala celý klub pořádně rozproudit už na začátku večera a ve stejné energii znělo i vystoupení Within Destruction. Okolo desáté hodiny večerní pak přišla na řadu hlavní kapela večera GHØSTKID, na jejich show jsem se upřímně těšila ze všeho nejvíce. Kromě skvělé hudby měli i úžasné kostýmy a make up a také kulisy tematicky k vizuálu alba. Kromě nových písniček zazněly ale i ty z prvního alba. Celý večer zakončili skladbou The Sickness, kterou frontman GHØSTKID Sebastian „Shusi“ složil s hudebníkem KAYZO a která byla speciálně upravená z digitální verze tak, aby mohla být hraná na nástroje, a to speciálně pro tuto tour. Moje dlouhé čekání se vyplatilo a domů jsem si tak mohla odnést paličku od bubeníka a také setlist. Také se mně a mé sestře podařilo v průběhu vystoupení předat Shusimu dárek v podobě malé háčkované postavič-

ky Shusiho, která ho která ho velice potěšila. Po koncertu bylo pak samozřejmě možné si zakoupit merch všech tří kapel a dokonce se s nimi i fotografovat nebo si s nimi popovídat. Z kapely GHØSTKID se ale ukázali mezi fanoušky jen dva členové, bubeník Steve a baskytarista Stanni. Od obou jsme se sestrou dostaly podpisy a i fotografie, oba byli neuvěřitelně milí a vstřícní a bylo vidět, že je hudba baví a naplňuje. Stanni také říkal, jak moc se mu naše hlavní město líbí a také přiznal, že se sem moc rád vrací. Tento koncert i setkání s kapelou je pro mě nedoceněným zážitkem a jsem moc ráda, že jsem mohla být na téhle show a rozhodně si nenechám ujít jejich další show u nás. A určitě doporučuji všem, kteří mají rádi alternativní hudbu, ať si zkusí alespoň jednu z jejich písniček pustit. Třeba se příště potkáme na jejich dalším koncertě.

-perkingsmors-

ALENA MORŠTAJNOVÁ SLEPÁ MAPA

Dokázali byste si představit prožít 1. světovou válku jako dítě, 2. světovou válku jako dospívající a dobu socialismu v ČR jako matka a později babička? Někteří z nás si umí představit, jak těžké to muselo být (někteří ale ne) a přesně pro lidi, které to zajímá, je tento příběh.

Životní příběh začíná Annou, první ženou tří generací v této knize. Anna je milá, obětavá, upovídaná, ale především neskutečně krásná. Se svým budoucím manželem a životní láskou Antonínem se zprvu moc nemuseli, protože mu Anna připadala otravná až na kost. Ale když se do sebe zamilovali, byla to láska na celý život. Antonín přišel o rodiče už dříve, toto rozhodnutí k sňatku stálo ale vztah s Anninými rodiči, které už nikdy neviděla. Po pár letech nastala válka a narodily se jim tři děti. Dvě dcery a jeden syn. Nejstarší Alžběta se postupem času stane chladnou a neoblomnou poté, co její milý odejde bojovat na frontu za Němce. Alžběta to brala jako vlastizradu a už s ním nikdy nepromluvila. Těsně po začátku 2. světové války Alžběta odchází se svou sousedkou, tetou Královou, pryč ze Sudet. Provdá se za jejího syna, který je ale zbabělec a celou dobu má poměr s někým jiným. Alžbětě nahlává, že pracuje v odboji. Pár let na to Alžběta musela otěhotnět, aby jí zůstal byt u drah, takže se provdala za souseda Sýkoru a měla s ním Anežku a pak chlapce, dvojčata. Anežka měla deprese už od dětství, nejspíše je zdědila po své matce, ale po svém otci zdědila talent, velký talent, který jí pak bude provázet celý život. Jde o umění. Anežčini rodiče a babi Králová neviděli smysl v tom, aby chodila na uměleckou školu v době socialismu, který se postupně dostával k moci. Musela jít na zdravotnickou školu a být zdravotní sestrou po zbytek života. Tam potkala svou první lásku, ale bylo to nešťastné, protože zemřel, když ho šli komunisti zatknout, bohužel Anežčinou vinou, protože strach, že ji manžel nechá samotnou a uteče za hranice, ji děsil. Udala ho tajné službě a bude si to do konce života vyčítat. Po několika týdnech zjistí, že je těhotná a později se jí narodí syn Radomírek. Po několika letech Anežka začne pracovat v hospici Žlutý dům a stane se to její životní láskou. Najde tam i svého manžela, se kterým zprvu měla spory, ale osud je k sobě stejně zavedl...

Já osobně jsem u této knihy uronila slzu, protože to má dost velký emoční rozsah. Alena Morštajnová je skvělá česká autorka, která napsala i Hanu, což je kniha v našem maturitním kánonu. Alena píše nádherně, jako by si to sama prožila, a o to víc to můžete prožít vy...

-emm-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Je podzim. Listí se již zbarvuje do teplých odstínů a popadává na chodníky, vítr silně fouká, teplota klesá a blíží se jedna z nejoblíbenějších tradic, Halloween. Ale možná nemáte žádné plány, jak si navodit tu správnou strašidelnou atmosféru. Co s tím? Třeba vás můžu seznámit s něčím, co by vám pomohlo vyřešit tento zapeklitý problém.

Za zdí zahrady

Over the Garden Wall nebo česky Za zdí zahrady je americký animovaný miniseriál z produkce Cartoon Network. Má deset dílů a každý z nich je dlouhý zhruba jen jednáct minut. To vám může připadat příliš krátké na to, aby se dostatečně odehrál nějaký příběh. Ale slibuji, že pro tento seriál je to hračka, a pokud ho zhlédnete, naprosťte se do něj zamilujete.

Je to poutavé vyprávění, které pozoruje dva bratry, kteří se na Halloween ztratí hluboko v tajemném a možná i kouzelném lese. Jak se snaží dostat domů, po cestě potkají spoustu různých, naprosto nepochopitelných bytostí a zažijí mnoho událostí. Zpět domů se mohou dostat pouze, pokud najdou čarodějnici zvanou Adelaide, což jim poradí mluvící ptáček jménem Beatrice. A aby toho nebylo málo, po celou tu dobu je celý les straší neznámou a nebezpečnou bytostí, Netvorem.

Každý díl nám nabízí nejen přesvědčivý příběh se spoustou tajemna a překrásnou podzimní atmosféru, ale také pár originálních písniček, které vás zahrnou hromadou emocí. Daly by se poslouchat pořád dokola. Takže pokud máte náladu, šup k televizi a něco na zub s sebou. Myslím, že Za zdí zahrady je právě to pravé pro vás. Doufám, že tak učiníte. Já tedy stoprocentně.

-Elizabeth-

VÝBĚŽEK FREE LIVE

Dne 19. října se v kulturním domě v Rumburku odehrával již 24. ročník festivalu VÝBĚŽEK FREE LIVE, který už těchto končin přinesl zajímavé a známé tváře. Letos zde byli k vidění například pražští COCOTTE MINUTE (nu-metal) a ZAKÁZANÝ OVOCE (punk-rock), brněnští DENOI (metal-dance music) nebo také místní TOXIC PEOPLE (north-cross). Znovu do výběžku také zavítal hudebník VOJTAANO (gangasta-folk) a nesměli ani chybět DJové. Když jsem na festival dorazila, zrovna byl na stage VOJTAANO, který už měl půlku svého setu za sebou. Když skončil, začali se připravovat ZAKÁZANÝ OVOCE, od kterých sice nám jen pár starých písniček, ale ten večer jsem měla štěstí a dvě moje nejoblíbenější i zahráli. Hned, jak se vyprázdnilo místo u stage, jsme se sem se ségrou přemístily a už jsme nedočkavě čekaly na příchod COCOTTE MINUTE. Kapelu jsem sice viděla už několikrát, ale vždy se na ně těším a jejich show jsou vždy neuvěřitelný adrenalinový zážitek. Ještě než se samotná kapela objevila na scéně pouštěli do repraků pro rozhýbání fanoušků písničky a jako poslední zazněla HYPA HYPA od ELECTRIC CALLBOY (DE). A to mě jako jejich velkého fanouška velmi dojalo. Mimochodem v jednom z předchozích číslech si o nich můžete přečíst více. Jelikož COCOTTE MINUTE poslouchám už od raného dětství, znala jsem samozřejmě všechny skladby, které se objevily na setlistu, což znamenalo, že můj hlas si během té hodiny zažil takové malé utrpení. Samozřejmě nesměl chybět ani legendární moshpit pod svítícím kabelem frontmana mikrofonu.

Po koncertě se frontman odebral ke stánku s merchem, aby se mohl vyfotit z fanoušky. Ani tuhle chvíli jsem si nemohla nechat ujít a musela jsem si s ním jít také znovu udělat fotku. A tahle byla doslova památka, protože právě moje první fotka a taky první koncert COCOTTE MINUTE byl prá-

vě v Rumburku před dvěma lety. Sestra si ještě zakoupila limitovanou verzi LP a díky ochotě hudebníků získala podpisy celé kapely. Také se mi podařilo ukořistit další paličku, takže už máme od této kapely druhou v řadě. Po doplnění tekutin jsme ještě chvíli poseděly a po první písničce následující kapely jsme odešly. Celý festival se nesl v komorním duchu, jak je u akcí tohoto typu běžné, ale i tak to bylo dobré.

Na závěr bych ještě chtěla zmínit, že COCOTTE MINUTE se do Ústeckého kraje vrátí již brzy a to 9. listopadu s výroční tour ke svému prvnímu albu CZEKO, které letos slaví 20 let.

-perkinsmors-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Jak byste popsali rok 1968 u nás, v tehdejším Československu? Většinou našim o generaci či dvě starším příbuzným se hned vybaví invaze vojsk Varšavské smlouvy. A mu-

sím říci, že mně už také. Nejen z přečtených knih, zhlédnutých dokumentů či svědectví od pamětníků, ale také díky novému filmu s názvem „Vlny“, který režíroval Jiří Mádla.

Dílo vás diváky přenesle do již zmiňovaného roku, 1968. Hlavní roli zde hraje Československý rozhlas a jeho pracovníci. Předem podotýkám, že historiografická vysvětlování spletitostí vysoké národní i mezinárodní politiky tu nehledejte. Co tady naopak najdete, je bravurně zrežirovaná reportáž o (ne)svobodě, propagandě a především lidech, kteří se rozhodli proti tomu vystoupit a bojovat. Bylo to silné, dojemné, ale zároveň pravdivé. Film vám objasní spoustu věcí, jako například to, že okupanti dostali rozkaz zneškodnit rozhlas, ale spletli si budovy a začali střílet do Národního muzea. Dodnes jsou zde vidět stopy po kulcích. Také tu vystupuje všemi zmiňovaná postava Alexandera Dubčeka, který byl politikem a hlavní osobností Pražského jara, o kterém dnešní generace moc neví.

Dostaneme se do domácnosti mladého Tomáše Havlíka, který má do péče svěřeného dospívajícího bratra. Nemají moc pe-

něz a on stále hledá práci. Nakonec se pod záštitou dalších okolností dostane na pozici technika do Československého rozhlasu. Měl v plánu poklidně pracovat a starat se o bratra, ale díky postupující době je vtažen do nebezpečného souboje mezi redaktory a příslušníky tajné služby. Brzy půjde o mnohem více, než jen o pracovní pozici, a Tomáš bude nucen čelit osudové volbě, která může změnit život jemu i jeho nejbližším. Celé drama Jiřího Mádl je inspirováno skutečným příběhem skupiny novinářů z redakce mezinárodního života Československého rozhlasu.

A já bych vás, čtenáře, touto krátkou recenzí chtěla nalákat do kin, abyste i vy na vlastní oči zhlédli toto dobové drama a dozvěděli se něco nového z naší bohaté historie. Také bych tímto článkem chtěla vyjádřit úctu všem obětem a lidem, kterých se tato doba dotkla. Nezapomínejme. Svoboda není samozřejmost a lidský život je křehčí než pyramida postavená z karet.

„Vážení posluchači, zůstaňte u svých přijímačů. Za malý okamžik přinese mimořádně důležitou zprávu...“ (hlášení Československého rozhlasu). -Lucy-

Kecičky a písničky

TALKSHOWRECITÁL se zpěvákem Richardem Krajčem a jeho manželkou, režisérkou a spisovatelkou Karin Krajčo Babinskou se uskutečnil se 8. listopadu v Kulturním domě Střelnice v Rumburku.

„Jak to vidí ona aneb On to vidí čas to jinak“ je zábavné vyprávění, doprovázené akustickou kytarou a písněmi kapely Kryštof.

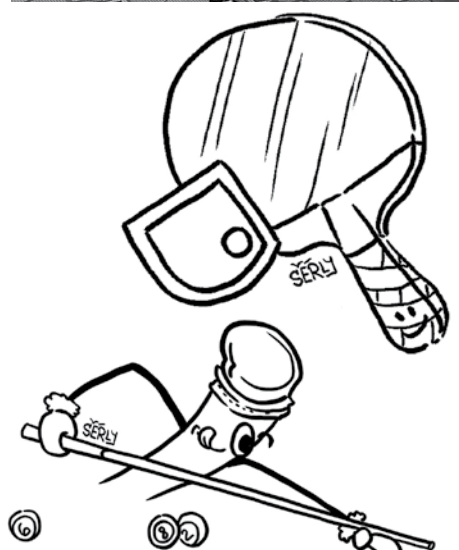
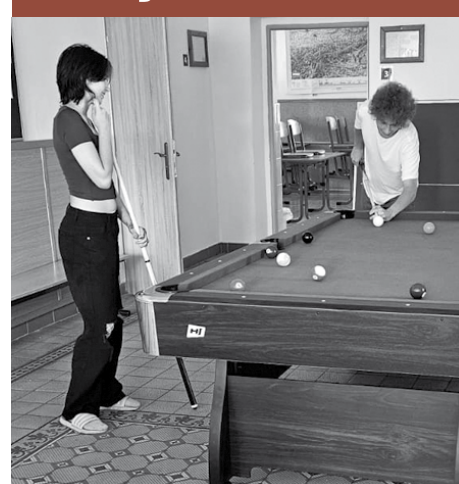
Tato talkshow přináší pestrou směs příběhů, které jsou místy humorné a jindy zase

hluboké. Richard Krajčo společně s manželkou probírají témata, která jsou pro ně blízká – lásku, vztahy, kreativitu, práci, rodičovství a občas také osobní výzvy, kterým čelí. Všechna témata se odvíjejí od otázek diváků. Tím je každá show výjimečná, vždy řeší něco jiného, na každé show se diváci ptají na odlišné věci.

Bylo to velice příjemné posezení a moc se mi líbilo. Opět jsem měla možnost, jít po vystoupení za panem Krajčem. Předala jsem mu naše poslední číslo BEZEVŠEHO!

Hana Havlíková

Přijď si zahrát!

Stejně jako v loňském školním roce i letos jdeme do toho! Pojdme obdarovat a udělat radost někomu, kdo by třeba žádný dárek pod stromečkem nenašel. Nemusí to být dar. Stačí maličkost. Pokud neumíte balit nebo nemáte krabice, přijďte do sborovny, paní asistentky s tím pomohou. -ŠA-

**Krabice
od bot**

Komunitní
centrum
KOTKA KRÁSKA LÚČ

DARUJTE KRABICI OD BOT

Zapojte se do vánoční sbírky Krabice od bot i vy.

O co jde? Krabice od bot 2024 – děti darují dětem je vánoční sbírka dárků. Cílem sbírky je doručit vánoční radost dětem z chudých a neúplných rodin a podpořit solidaritu mezi dětmi. Dárky nemusí být nové, ale měly by být nepoškozené. Právě děti mohou darovat něco, z čeho už vyrostly.

Dárce může být kdokoli – děti i dospělí, rodiny, školní třídy, oddíly, pracovní týmy.

NA POLYGRAFCE PROBÍHÁ SBÍRKA

DO 8. 12. 2024

Krabice s dárky noste do sborovny

Na krabici prosím uveďte pohlaví a věk dítěte, pro které je krabice určena. Nemusí být dárkově zabalena.

Naši cílovou skupinou jsou děti od 13 do 18 let, ale můžete pomoci i mladším.

Tipy na dárky: výtvarné potřeby, knihy, drogerie, šminky, doplňky – prostě něco, co zrovna frčí.

Více informací na www.krabiceodbot.cz

**Začínáme 1. října 2024
a poté každé úterý
od 15.00 do 17.00 hodin na
zimním stadionu v Rumburku**

POZVÁNKA pro zaměstnance na rozsvícení vánoční tůje

**Kuchař Pavel dostříhal metr,
zasvěcení vědí!**

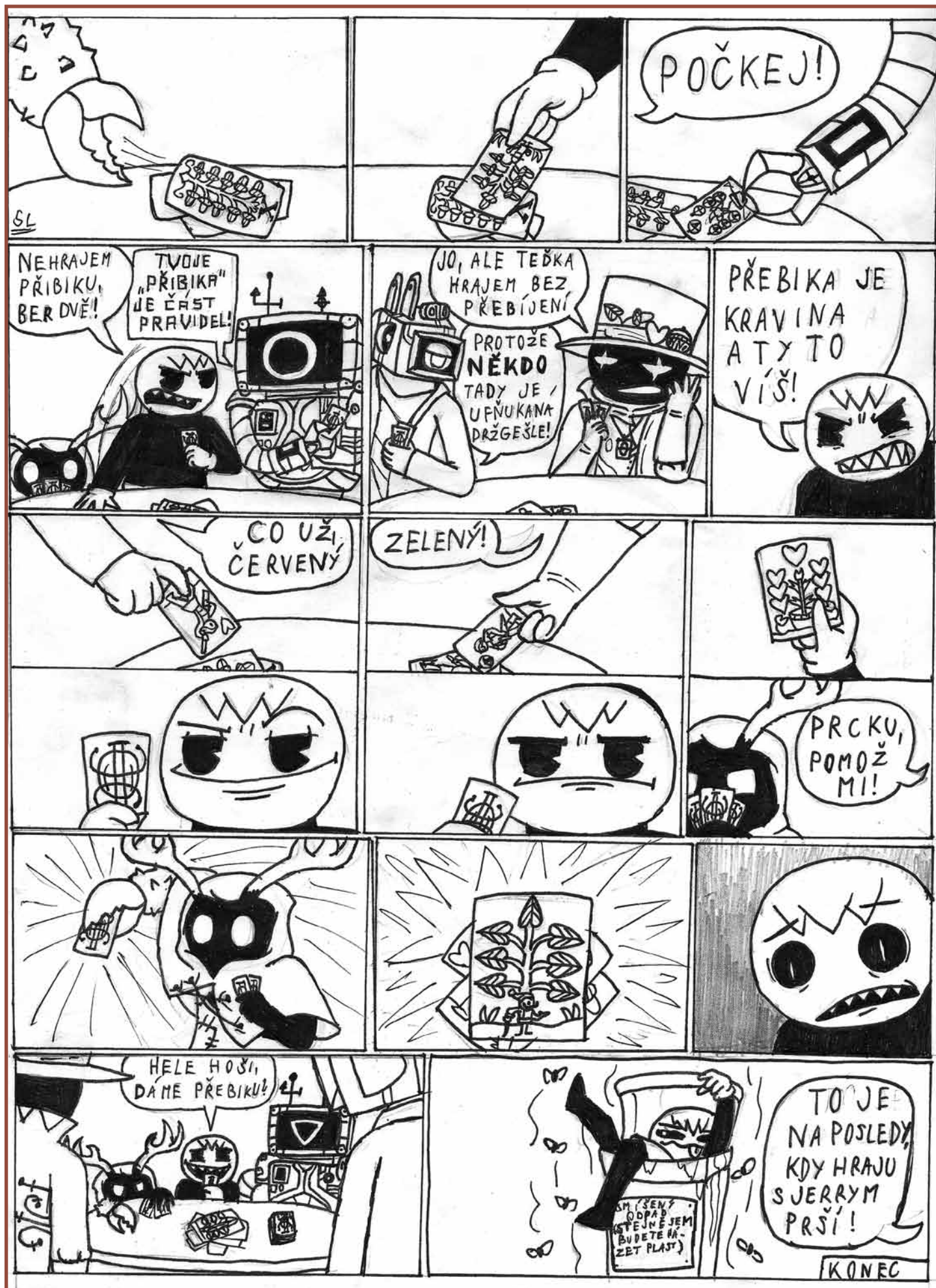

**Fotíme se
s Bezevšeho**

*Bezevšeho na Ukrajině u památníku hrdinů
z první světové války. -Tobi-*

KARTY

Josef Šlégl

POLY GRAFKA

TISKAŘ
GRAFIK
POLYGRAF
KNIHAŘ

NABÍZÍME
STUDIJNÍ
A UČEBNÍ
OBORY

*Individuální prohlídku školy a učeben
odborného výcviku je možno domluvit
osobně u p. Štěpánka na tel.: 777 362 213
nebo e-mailem: mst@sosmgp.cz*

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

5. prosince 2024 / 9. ledna 2025

WWW.SOSMGPCZ

BEZEVŠEH

■ **Vydává a tiskne:** SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 400 kusů. ■ **Redakční rada:** Mgr. I. Šabatová (ŠA), Mgr. Bc. J. Uher, Mgr. F. Stojaník (fis), Bc. L. Obergruberová (Io), Ing. L. Příbylová (Lucinky), M. Štěpánek (Mstep), L. Mihalíková (Lucy), E. Vlková (emm), A. Kroutilová (annie), E. Maštálířová (Elisabeth), K. Salavová (Kat), B. Drugová (perkinsmors), J. Šlégl, K. Procházková (Kamila), E. Rigová (Rambo), T. Klaban (Tobi), D. Havlová (Jackie).
■ **Externí spolupráce - Kresby:** Š. Makovská (Šéry) ■ **Fotografie:** studio, redakce ■ **Webové stránky:** R. Liščák ■ **Technické a grafické zpracování:** I. Šabata